

Att reparera en fiol kan vara mycket svårare än att bygga en, säger Roland Wikiund. Foto: Hans Kronbrink

God hand med det finkänsliga

Vilken vecka! I måndags mottog Roland Wikiund Kungliga Musikaliska akademiens medalj "För tonkonstens främjande" ur kungens hand - och i dag fyller han 80 år.

•Medaljen fick han för att han i 65 av sina 80 år ägnat sig åt att vårda och reparera känsliga och dyrbara musikinstrument, han har till och med byggt egna. Bland annat ett 20-tal fioler.

Och allt började av en slump, säger han när vi träffas i hans fiolbutik vid Vanadisplan i Stockholm där han haft sin verkstad och sin instrumentförsäljning sedan 1978.

Hela lokalen är fylld av instrument, förutom fioler också ett antal cello - och en vacker flygel.

-Det är en Steinway från 1907, den tillhör min svärson Roland Pöntinen, konsertpianisten. Även Stenhammar och Sjostakovitj har spelat på den här flygeln, berättar Roland Wikiund.

-Det var en total överraskning att jag skulle få Musikaliska akademiens medalj. Det är väl mest för att jag har vårdat de gamla instrumenten som finns i orkestrarna i Stockholm. I Filharmonin finns det bland annat en Stradivarius som jag jobbat mycket med.

-Men det var en ren tillfällighet

rade. Där såldes också noter och instrument.

Efter att ha arbetat och blivit upplärd under sex sju år - med en paus för militärtjänsten - valde Roland Wikiund att fördjupa sin yrkeskunskap ytterligare i Tyskland.

-När jag var 23 år kom jag in på en statlig fackskola i Mittenwald i södra Tyskland, nära Garmisch-Partenkirchen i Alperna, på gränsen till Österrike. Mittenwald har en lång historia av fiolbyggande, ända sedan början av 1800-talet. Det var det jag satsade på där, att lära mig bygga fioler. Jag hade redan byggt en i Stockholm. Jag gjorde mitt gesällprov i Mittenwald där jag var drygt ett år som gästlev.

Efter ytterligare fördjupning i yrket på en firma i Schweiz en period återvändande han till firma Lindholm i Stockholm.

En förutsättning för att bli en duktig instrumentbyggare och instrumentreparatör är antagligen en viss musikalitet.

-Jag började spela fiol när jag

Roland Wikiund

Gratuleras till: Fyller 80 år i dag den första december och medaljerades av kungen i måndags.

Firar: I familjens hägn.

Familj: Hustru Märta, döttrarna Camilla Wikiund Pöntinen, Carina Kalf-Hansen, svärsonen Roland Pöntinen, barnbarnen Felix, Fabian, Agnes och Julian.

Bor: I Vasastan, Stockholm.

Intressen: Klassisk musik, spelar själv i bland annat S:t Matteus symfoniorkester sedan 20 år tillbaka

sikklasser. Jag fick så småningom fiolen att låta okej, det är ett svårt instrument, men jag blev ju inspirerad av alla duktiga violinister jag hade som kunder. Till sist blev jag så pass hyggelig att jag fick spela i olika orkestrar, något som jag har gjort större delen av mitt liv.

Till Lindholm kom även världskända artister för att få hjälp.

- En gång i slutet av 50-talet öppnades dörren och in kom Radiosymfonins konsertmästare Leo Berlin i sällskap med Jussi Björling och Isaac Stern. Stern ville få tre av sina stråkar omtaglade. En Stradivarius kan vara värd åtskilliga miljoner, men även en stråke kan vara värd mycket, ett par hundra tusen kronor. Sterns stråkar var väldigt slitna och han skulle vara solist med kammarorkestrern vid en konsert. Lindholm själv var på resa så jag hade ansvar för butiken och det var ett ärofyllt arbete att laga Isaac Sterns stråkar, tycker Roland Wikiund.

Efter många år som anställd valde han att starta eget i slutet av 70-talet och snart har hans rörelse vid Vanadisplan rullat på i 35 år. Han delar sedan några år tillbaka lokalen med sin dotter Carina Kalf-Hansen som jobbar med konsthantverk.

Roland Wikiund har lite problem med sin syn för närvarande och vän-